

Katrin Parve: Valisin selle kooli oma sisetunde järgi

Tallinna 32. Keskkooli juubeliaasta puhul tegin intervjuu Katrin Parvega, kes on meie põhikooli õppealajuhataja.

Kui kaua Te olete Tallinna 32. Keskkoolis töötanud?

Praegu jookseb kaheksas aasta.

Kuidas Teile teie töö meeldib?

Väga.

Te olete nii matemaatikaõpetaja kui ka õppealajuhataja. Kumb on raskem töö?

Õppealajuhataja töö. Matemaatika on konkreetne aine, aga õppealajuhataja töö juures peab kogu aeg igal sekundil uusi otsuseid tegema, mõtlema välja lahendusi, olema hästi loov ning oma otsustes hästi kindel. Energiat nõuab rohkem.

Kuidas kolleegidega suhted on?

Väga head.

Kuidas sattusite just Tallinna 32. Keskkooli tööle?

Kolisin Hiiumaalt Tallinnasse, Mustamäele ja kui mu teine laps hakkas kaheaastaseks saama, siis vaatasin koduläheduse järgi, kuhu tööle minna. Sellel hetkel otsiti Audentesesse matemaatikaõpetajat ning Tallinna 32. Keskkooli algklasside õpetajat. Käisin mõlemas kohas vestlusel ja sain ka mõlemasse tööle, aga sisetunne ütles, et Tallinna 32. Keskkool on mulle rohkem südamelähedasem.

Millega tegelesite enne siia tööle asumist?

Ma olin Hiiumaal klassiõpetaja.

Millega tegelete vabal ajal, millised on Teie hovid?

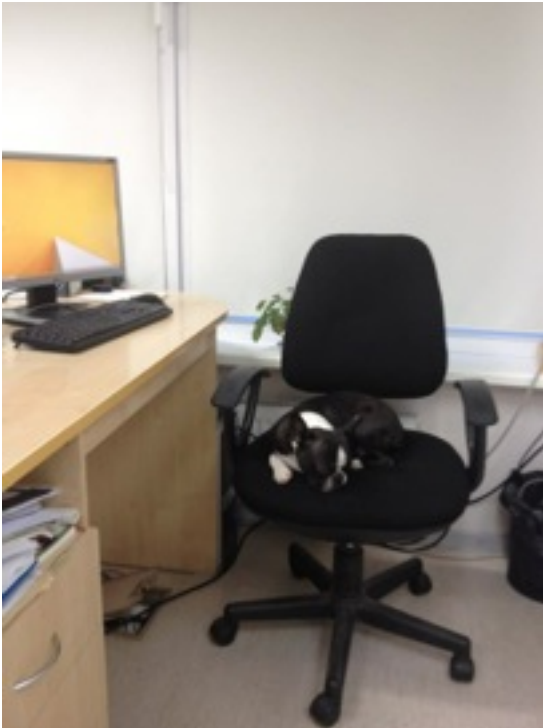
Tegelen koeraspordiga ning sellest aastast on palju vaba aega pühendatud ülikoolile, kus õpin hariduse juhtimist.

Kui kaua olete tegelenud koeraspordiga?

Koerad on minu elus olnud lapsest saati. Väiksenäna oli mul mitu krantsi. Esimese tõukoera sain

Katrin Parve ja tema koer, bostoni terjer Mandarina 7. veebruaril rahvusvahelisel koertenäitusel "Tallinn Winter Cup 2016", kus nad saavutasid esimese koha. Erakogu

Mandarina kannatlikult tunni lõppu ootamas. Erakogu

16-aastaselt. Selleks oli dobermann. Temale järgnes ameerika kokkerspanjel, kes kahjuks suri diabeedi tagajärjel suhteliselt noorelt. Siis oli väga pikk vahe koerapidamisel – üle kümne aasta – ja nüüd on mul uuesti pisike Mandarina.

Miks Te sellega tegelete?

Koeraspordi avastasin koos Mandarinaga. Käin temaga kord nädalas *agility*'t harjutamas ja kord nädalas sõnakuulelikkust. Samuti avastasin ma koertenäitused just Mandarinaga. Neid naudin samuti väga. Hetkel Balti riikidest kaugemale ei ole jõudnud, aga kindlasti on plaanis käia ka põhjamaade näitustel.

Rääkige veidi oma koertest.

Hetkel on mul kodus ainult üks koer, kes saab aprillis kaheaastaseks. Tema nimi on Mersu New Mandarina, aga kutsume teda Mannuks. Olen kutsika

ootejärjekorras ja varsti on koeri ilmselt kaks. Kuigi lapsed tahaks väga suurt koera, siis tuleb meile elama esialgu teine bostoni terjer.

Mannu käib vahest ka koolis kaasas ning kui ma lähen tundi andma, siis käitub ta klassiruumis väga viisakalt – kui kõik lapsed on läbi käidud ja paid saadud, siis ootab kannatlikult tunni lõppu.

Milline oli Teie kooliaeg ning millised olid Teie hinded koolis?

No eks ma olin ikka oivik. Ma lõpetasin gümnaasiumi nii, et eesti keel oli tunnistusel neli, muidu olin kõik aastad kiituskirjaga lõpetanud. Mulle jääb elu lõpuni meelde, et kui oli aastahinnete välja panemine ning õpetaja kutsus mind tahvli juurde ja palus kirjutada sõna “tallinlane”, mille ma kirjutasin valesti. Sellepeale ta ütles: “Kui sa tallinlane kirjutada ei oska, siis sa viit küll ei saa.”

Kelleks tahtsite lapsena saada?

Lapsena tahtsin saada zootehnikuks, sest loomad on mulle ikka kogu aeg hingelähedased olnud. Teine variant oli saada õpetajaks.

Millised on kõige huvitavamad üritused Tallinna 32. Keskkoolis?

Kõik on huvitavad! Jõuluball meeldib mulle väga, Playbox on lahe. Kihvt on vaadata, kui palju selleks vaeva nähakse. Samuti ka Moepeegel ja Oma kooli päev. Ma olen kõikidel üritustel alati hea meelega kohal – see ei ole minu kohustus, aga ma tahan neil olla. See, mida siin koolis tehakse, on väga tore!

Millised on Teie kõige meeldejäävamad mälestused siit koolist?

Hästi palju meeldejäävaid ja huvitavaid mälestusi on mul seoses oma klassiga. Õpetajatega seoses on meil hästi palju lähedaid üritusi, mida me teeme koos, aga kõige meeldejäävamad on suvised Pärnu reisirid koos Leeve Eeroga.

Mida arvate meie kooli põhiväärtustest: avatus, loovus, hoolivus ja vastutus? Kas need on täidetud?

Jah, need on täidetud. Kui vaadata üleüldist õhkkonda, siis avatus on kindlasti olemas. Kui mõelda hoolivuse peale, siis tegelikult märgatakse siin koolis hästi palju. Kõige rohkem on võib-olla probleeme vastutusega, kui võtta näiteks hommikused hilinemised. Kui hilinesid, siis võta selle eest vastutus! Aga üldjoontes on ju kõik väga hästi.

Mis Teie arvates meie kooli kõige paremini kirjeldab? Mis on see, mis teeb meie koolist meie kooli?

Ma arvan, et need samad väärtused kirjeldavadki meie kooli: avatus, head suhted ja hea õhkkond. Tihtipeale on nii, et kui on vaja kellelegi kooli tutvustada, siis kui juba korra käiakse koridorist läbi, siis öeldakse, et teil on siin kuidagi nii lahe. Siin on mõnus olla.

Mida soovite koolile juubeliaasta puhul?

Jätkuvalt samasuguseid mõnusaid üritusi ja meelekindlust! Mina ootan juubeliaastalt hästi palju häid emotsioone.

Liisa-Lotte Raja, 12C